

Kapela Už jsme doma slaví 30 let na scéně

01.02.2016

Již tři desetiletí působí avantgardní skupina Už jsme doma na hudební scéně, kde je dozajista zjevením nejen pro fajnšmekry svým mixem punku, jazzu, metalu, ba i Gregoriánského chorálu. Původně teplická kapela má k Žižkovu ale pořádně blízko - nejenom že část tohoto uměleckého ansámblu tu delší čas setrvala, ale výtvarné odkazy na ni skrze štětec Martina Velíška zdobí interiér hospody U vystřeleného oka a další restaurační nebo galerijní prostory.

Jakou plánujete narozeninovou oslavu? Jen výročním koncertem, nebo přichystáte ještě něco jiného?

My jsme s oslavami začali hned prvního ledna a každý letošní koncert byl oslavou. Na jaře loňského roku jsme objeli severní půlku Evropy společně s Mikem Watterem, ve Francii nám vydali vinylovou dvojdesku Uprostřed Slov a přes léto jsme si užívali spousty festivalů. V září pak vyšla deska Tři křížky a hned na to následovalo turné po Číně. No a máme za sebou prosincovou oslavu v divadle Archa.

Jaká je podle tebe deska Tři křížky?

Ohlasy na ni jsou zatím jen samé pozitivní, a to jak od kritiků i od fanoušků. Nahrávali jsme ji poprvé většinou u mě doma, vypadá to, že to bude do budoucna jediné řešení, protože financí je čím dál méně. Ale zvukově se myslím moc povedla a aranžérské experimenty lidi přijali s nadšením. Měli jsme s tím hodně práce, ale alespoň já jsem se dobře bavil. Martin Velíšek k tomu namaloval kopec se třemi křížky, na kterých jsou zavěšeni malíř, básník a muzikant. Na těchto třech pilířích kapela od svého počátku stojí.

V čem je kapela Už jsme doma jiná, než když začínala?

Hudebně a duchovně asi v ničem, provedením asi o deset příček výš. Máme nesmírně hodně zkušeností, jsme zcestovalí - kapela byla téměř ve čtyřiceti státech - a máme po světě spousty fanoušků a kolegů, z nichž mnozí byli kdysi našimi vzory. Patřit do takové rodiny považuju za největší satisfakci za všechnu tu práci, kterou jsme s tím třicet let měli.

Na vaše koncerty chodí různě hudebně zaměřené publikum. Čím to, že dokážete oslovit tak široké spektrum lidí?

Tohle jsme zdědili už z dob FPB. Svědčí to samozřejmě o tolerantním publiku, ale asi také o tom, že nejsme jednostranně zaměřeni. Nejsme vlastně vůbec zaměřeni na nějaký styl, všechny ty věci, které souvisí s módou a stylem, jsou mi z duše protivné. Mě zajímá obsah, motivace, příčiny a následky, nitro věcí. Věci, o kterých zpíváme, nejsou jednoduché, naopak vždy velmi vrstevnaté, to je možná důvod širokého spektra fanoušků - mladí, zralí, Češi, Japonci, bílí, tmaví, křesťani, muslimové i bezvěrci, ženy, muži - je evidentní, že máme všichni něco společného (Pohádky ze Zapotřebí) a že jsme také společně něčím a někým občas zneužíváni (Rybí tuk), že ne všichni jsou stejně silní (Hollywood) a že všichni máme svá temná místa, ale i tajené touhy a představy (Jeskyně). Já si toho moc vážím a rozhodně bych to chtěl zachovat.

Každý si láme hlavu nad tím, kam vás po hudební stránce vlastně zařadit. Jak bys styl Už jsme doma popsal vlastními slovy?

Řád v chaosu, energie, naléhavost.

Máte za sebou výrazné úspěchy v zahraničí - jak reagují na česky zpívané texty? Nepřemýšleli jste natočit vyloženě cizojazyčné album?

My jsme kdysi jedno natočili - Nemilovaný svět (vyšel v Německu a v USA). Ale neujalo se to, časem jsme zjistili, že dovážet lidem originál je lepší než dubbing. V Americe není často rozumět ani americkým kapelám a ten, kdo chce rozumět našim textům, může pro to něco udělat - koupit si desku, kde jsou překlady, jít na internet, kde je najde také, anebo mi napsat. Navíc - pro hodně lidí v zahraničí je to příjemné slyšet nějakou jinou řeč, ve zvuku řeči, v jeho akcentech a melodičnosti mohou najít další vrstvy uměleckého zážitku, další vrstvy sdělení. U nás se poslouchá v angličtině běžně a zdaleka ne všichni tomu rozumí. A není to jen angličtina, poslouchaly se tu Kraftwerk, maďarská Omega atd. V Ostravě na Colours už skoro na angličtinu člověk nenarazí.

Během vystoupení máte promyšlenou choreografií. Odkud berete nové nápady na pódiovou show?

My ta pódiová „show“ používáme jen při zvláštních příležitostech - křty desek, oslavy výročí, speciální koncerty nebo turné. Nápady nosím většinou sám, ale realizujeme je společně a to skoro vždycky vlastní silou a vlastními prostředky. Nejinak tomu bylo i teď v prosinci v Arše. Využíváme samozřejmě výtvarna a motivů Martina Velíška a také nám pomáhají mnozí naši kamarádi a známí.

Úzce spolupracujete s Martinem Velískem. Do jaké míry se ovlivňujete navzájem, v hudbě a ve výtvarnu?

On je členem kapely už mnoho let a je tomu tak proto, protože si myslím, že jeho výtvarno má stejnou sílu pro výsledek našeho sdělení, jako má hudba nebo texty. Je to prostě třetí třetina toho sdělení. Bez něho bychom nebyli úplní.

Text: Martin Hošna